

Sygn. akt V CSK 473/16

POSTANOWIENIE

Dnia 26 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa K. F. , B. F. i M. F.

przeciwko Gminie Z. i P. [...] S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 26 stycznia 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 marca 2016 r., sygn. akt V ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

**2) zasądza od powodów na rzecz pozwanej Gminy Z. kwotę
5400 (pięć tysięcy czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie zarzucili zaskarżonemu wyrokowi naruszenie art. 382, 385 i 386 § 1 k.p.c. oraz art. 446 § 4 k.c., a wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadnili występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego stosowania art. 446 § 4 k.c. oraz potrzebą wykładni tego przepisu w celu ujednolicenia praktyki orzeczniczej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa.

Skarżący, choć powołali się ogólnie w kontekście art. 446 § 4 k.c. na istotne zagadnienie prawne, to żadnego istotnego zagadnienia prawnego w odniesieniu do art. 446 § 4 k.c. nie skonkretyzowali.

Nie spełnia również wymagań przepisu art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wniosek skarżących o wykładnię art. 446 § 4 k.c.

Jeżeli skarżący uzasadnia wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania potrzebą wykładni, o jakiej mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to powinien przytoczyć, z omówieniem dotychczasowego orzecznictwa, argumenty przemawiające za ujednoliceniem lub zmianą obecnie przyjmowanej wykładni określonego przepisu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2015 r., V CSK 353/14). Postulowana wykładnia powinna mieć przy tym znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy.

Artykuł 446 § 4 k.c. jest rzeczywiście przepisem stosunkowo nowym i stwarzającym problemy przy stosowaniu (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 kwietnia 2015 r., III CSK 173/14). W skardze powodów, w motywach wniosku o jej przyjęcie, brak jednak odniesienia do dotychczasowego orzecnictwa sądowego, dotyczącego art. 446 § 4 k.c. W związku z tym nie wiadomo, czy postulowana wykładnia mogłaby mieć znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powodów do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zgodnie z art. 98 w związku z art. 108 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz § 2 pkt 6 i § 10 ust. 4 pkt 2 rozrządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800), a także § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2016.1668).

jw

l.n